Kadın-Erkek İlişkisinde Şiddetin Temelleri

İnsanlığın başlangıcından beri; kadın ve erkek arasındaki cinsel çekim, karşılıklı istek ve ihtiyaçlar, fiziksel farklılıklar ve duygusal zıtlıklardan oluşan renkli atmosfer nedeniyle, sürekli bir dalgalanma söz konusudur. Kadının varlığı, erkek için karşı konulamaz bir cazibe alanı; erkeğin sağladığı imkan ve avantajlar ise kadın için kolayca vazgeçilemez istek ve ihtiyaçlar karmasıdır.

Erkeğin doğası gereği her zaman mücadeleye hazır olması, biriken enerjisini düzenli aralıklarla harcama eğilimi, görev ve sorumluluklarının yüklediği stres sonucu öfke nöbetlerine kapılma kolaylığı, vatanı ve ailesi gibi sevdiklerini korumak uğruna, gözünü kırpmadan canını feda edebilecek kadar yüksek bağlılığı ve cesareti de bir gerçektir.

Şiddet olayını, sadece kadın-erkek cinsleri arasında değerlendirmek eksik ve yanıltıcı olur. Bütün insanların kendi çapında hemcinslerine ve karşı cinse, hatta hayvan ve bitki gibi diğer canlılara şiddet uygulama potansiyeli vardır. İnsan grupları arasında, kendi akranlarına ve diğerlerine şiddet uygulama sıklığı ve yaygınlığı en yüksek görülen kısmı, yetişkin erkeklerdir. Yetişkin erkeklerin; diğer yetiştin erkeklere, kadınlara, yaşlılara, çocuklara, engellilere, hayvanlara ve bitkilere şiddet uygulama yoğunluğu genel anlamda hepsinden daha fazla olmaktadır.

Fiziksel güç dengesizliği:

Yetişkin erkekler dışındakilerin de kendi aralarında veya diğerlerine karşı şiddet olaylarının faili olabildiğini görüyoruz. Mesela, küçük çocuklara yönelik şiddet ve cinayet eylemlerini en çok kadınların yaptığını, adli kayıtlar gösteriyor. Buradan da anlaşılabileceği üzere, şiddetin ortaya çıkmasında temel şartlardan birisi muhatabına karşı fiziksel üstünlük ve baş edebilme kolaylığıdır. Yetişkin erkeklerin, genel anlamda her kesime karşı güçlü ve baskın olabilme imkanı vardır. Kadınların, kolayca başa çıkabilecekleri çocuklara karşı doğrudan fiziksel güç kullanabildiğini, fiziksel açıdan zorlanacağı yetişkin erkeklere karşı ise, daha planlı ve sinsi yöntemlere başvurarak şiddet eylemini gerçekleştirdiğini yaşanmış olaylardan biliyoruz.

Biraz tebessüm için burada bir fıkra paylaşalım: Adamın birisi, gün geçtikçe ağırlaşan bir hastalığa yakalanarak yatağa düşmüş. Karısı da her gün hizmetini güzelce ederek ihtiyaçlarını gideriyor ve bakımını yapıyormuş. Karısının bu vefakar ve cefakar tavrından çok etkilenen adam dayanamayarak - Hayatım, beni bu en zor ve hasta günlerimde bile yalnız bırakmadın ve özenle bakmaya devam ettin. Bu yüzden çok mutluyum fakat, sana karşı da büyük bir mahcubiyet içindeyim. Artık sayılı nefesim kaldı, yarına çıkar mıyım bilmem ama sana bir itirafta bulunmak istiyorum. Nefsime uydum ve senin gibi mübarek bir kadını aldattım. Çok pişmanım, demiş. Karısı da, -Biliyorum! Zaten ben de seni 0 yüzden zehirledim, demiş.

Kadının doğal zayıflığı ve acizliği, erkeğin fiziksel güçlülüğü ve maddi imkanlara sahip olması, tarih boyunca toplumlarda farklı boyutlarda yaşanan sonuçlar doğurmuştur. Savaşlarda ve çatışmalarda can veren erkeklerin dışında, en çok saldırıya maruz kalan ve ganimet muamelesi görerek paylaşılan insanlardır kadınlar. Eski ve ortaçağ Avrupa'sında insan olup olmadığı tartışılan, işkenceli ölümlere maruz bırakılan, 1800'lü yılların sonuna kadar pazar yerinde boynundaki iple mal gibi satılabilirdi kadınlar. Cahiliye dönemi Arap toplumunda kız doğduğu için utanılan, terk edilen veya diri diri toprağa gömülen değersiz insanlardı kadınlar.

Erkeklerin bencilliği:

Kadın-erkek ilişkilerindeki sorunlar; her topluma, zamana, dine ve kültüre göre değişen içerik ve derinlikler gösterir. Yazıyı uzatmamak adına, doğrudan ülke insanımıza ve dinimize yönelik tespitlerime gelmek istiyorum.

Evet, İslam'ın gelişi ile birlikte, insanlığa dair bütün değerler en mükemmel tanımına kavuşmuş ve bir sistem düzeni içinde taşlar yerine konmuştur. Kadın ve erkeğin birbirlerine karşı hak ve sorumlulukları çizilmiş, aile düzeni içinde yönetim yapısı kurulmuş, kadına ve erkeğe yaratılış özelliklerine uygun roller verilmiştir. CEDAW Sözleşmesi ile resmileşen Toplumsal Cinsiyet Eşitliği (TCE) akımının en büyük hedeflerinden birisi de bu rol dağılımını yok etmektir.

Müslüman erkekler, "kavvam" sıfatıyla kendilerine verilen aile yönetim yetkilerinin sınırlarını zaman içinde aşarak, emanetçisi oldukları kadınlara karşı, adeta mazlum köle- zalim efendi çizgisine giden sapmalar da gösterebilmiştir.

Nikah akdi ile, bedenini ve hizmetlerini kocasına gönüllü olarak adayan kadınların bazıları, zalim ve egoist adamların elinde çile çeker olmuştur. Hanımlarından, adeta bir peygamber zevcesi sadakati ve hizmeti bekleyen, bütün nimetlerinden sınırsız yararlanmayı doğal hakkı gören bazı erkekler; nedense kendileri de Hz. Muhammed a.s. gibi sevgili ve şefkatli olmayı, hanımlarının ihtiyaçlarını karşılamayı, İslam'ın meşru gördüğü haklarını kullandırmayı unutmuşlardır!

Erkeklerin bencilliğini besleyen ve cehaletini körükleyen temel unsurlar: Yetersiz niteliklerde olduğu için eğitim ve terbiyeleri faydasız kalan ebeveynler, yakın aile ve akraba çevresindeki sorunlar ve kötü örnekler, dini ve kültürel değerleri aktarmaktan uzak ateist ve materyalist felsefeli Milli Eğitim müfredatı, güzel ahlakla işlenmiş eğitimleri vermekte yetersiz kalan öğretmenler, tüket-şehvet-şiddet sarmalında dolaşan yıkıcı ve bozguncu TV-Dizi, Sinema yapımları ve internet yayınları, caydırma ve ıslah etme özelliğini çoktan kaybetmiş, kendisine güven kalmamış çarpık adalet sistemidir.

Kul ve insan olarak haddini aşan, yönetimi altındaki kadın ve çocuklara zulmeden, dinde ve esas kültürde olmayan hak ve yasaklamaları kendisine mubah gören, egoist ve hastalıklı ruhsal sorunlarını aile çevresine yansıtan bazı erkekler yüzünden, toplumun huzuru kaçtığı gibi, bugünlerde herkesin şikayetçi olduğu feminist örgütlerin kullanıp genele mal ederek istismar ettikleri kötü vaka örneklerini çıkarmıştır.

Aile düzenini bozan, dini ve kültürel değerlerimize aykırı feminist yasaların çıkarılmasına sebep olanlar da, sayıları çok fazla olmasa da bu kendini bilmez zalim ve cahil erkekler grubudur. Kamu yönetimi ve feminist odaklar, bu zalimlerin yetiştiği kaynakları kurutmak, eğitim ve aile ortamını güçlendirerek iyileştirmek, sorunlu bireyleri zamanında tespit ederek evlilik öncesinde tedbir almak yerine, toptan bütün erkekleri baştan zalim ve suçlu gören çarpık ve hukuksuz bir anlayışla kanunlar çıkarıp, gittikçe artan aile facialarına neden olmuştur. Türk Ceza Kanunu ve 6284 sayılı yasa maddeleri, iftiracı kötü niyetli kadınların elinde birer silaha dönüşmüş, binlerce masum insanın hayatı sönmüştür.

Toplumun yapısında ve kadınların statüsünde yaşanan değişimler:

Türkiye'de yaşayan nüfusun il ve ilçe merkezlerinde yığılma oranı, 2021 verilerine göre %93,2'ye fırlamış! Kırsal alanlarda yaşayan yalnızca %6,8'lik bir kısım kalmış. Bu değişim her şeyi olduğu gibi, aile ve kadın-erkek ilişkilerini de kökünden sarsıyor. Çünkü kırsal alanda yaşanan hayat şartları ve kadın-erkek görevleri, şehirlerde sürdürülemez hale geliyor.

Anadolu ve Trakya kırsalında yaşayan kadınlara sadece ev hanımı demek büyük bir hata ve haksızlık olurdu. Çünkü, her kadının evindeki standart iş ve görevleri dışında devam eden tarla, bahçe, bağ ve hayvancılık işleri de oluyordu. Kadınlar, ailenin mal ve mülklerini işlemede erkekleri ile omuz omuza çalışıyor ve gün boyu meşgul kalıyordu. Bu meşgaleler sırasında kadınların da üretme, kendini gerekli ve değerli hissetme, akranlarıyla sosyalleşme, kocalarıyla birlikte mücadele ederek huzur ve mutluluk duyma gibi kazanımları oluyordu. Kırsal şartlarda da yaşanabilen eziyetler olmakla birlikte, genel manzara bu şekildeydi.

Şehirlere gelen nüfusun çalıştığı alanlar sanayi ve hizmet sektöründe merkezîleşti. Kentsel alanda öncelikle erkeklerin çalışması ve düzenli gelir sağlayarak aile geçimini üstlenmesi yaşandı. Kent ortamında çocukların cinsiyet farkı gözetilmeksizin eğitim imkanlarına daha kolay ulaşması nedeniyle, kız çocuklarında okullaşma oranı yükseldi. Eğitim odaklı mesleklerde kadın erkek oranları değişmeye başladı.

Kırsal bölgelerde kendi içinde dönebilen mütevazi aile bütçeleri ve doğal yaşam kaynakları vardı. Kentsel alanda bütün ihtiyaçlar maddi bedelle alınan ticari metalara dönüştüğü için, zamanla sadece erkeklerin çalışarak aile geçimini karşılaması sağlanamaz oldu. Zaten bağ, bahçe, hayvancılık gibi çalışmaları kaybolan ve adeta dört duvar arasına sıkışmış gibi hisseden kadınların da gönüllü olmasıyla, çalışmaya başlayan kadın nüfusunda büyük artışlar meydana geldi. Kadınların lehine seyreden eğitim imkanları ve işveren tercihleri yüzünden erkeklerle yaşanan haksız rekabetin sonucunda sanayinin daha düşük ücretle çalışabilen çok sayıda kadın ve erkek işçi havuzu oluştu. Arz talep dengesinin işçiler aleyhine bozulmasıyla asgari ücrete razı ve çaresiz işçi kaynağını sonuna kadar sömürebilen işletmelerde kar maksimizasyonuna katkı sağlandı.

Şehir hayatında erkeklerle aynı şartlarda okuyan ve çalışan kadınların sayısı arttıkça evlilikle ilgili beklentileri ve aile idaresinde esneklik payları değişti. Erkeğine tabi olmak daha zor geldi. Çünkü kadınlar da erkek gibi çalışıp aile geçimine ortak olmaya başladılar. Ekonomik özgürlük duygusu, kocalarıyla aralarındaki iletişimde rekabet ve isyan duygularını yüceltti. Ekonomik şartlar nedeniyle tek başına aile geçimini sağlamaktan aciz bırakılan erkeklerin saygınlıkları ve otoriteleri sarsıldı.

Şehirli kadınların şiddet algısı ve idaresi değişti. Modern eğitim imkanları artmasına rağmen gerileyen din ve ahlak yaşantısının da etkisiyle, dini sınırlar içinde hanımlık görevini sürdürmek ve kocalarına tabi olmak zor gelmeye başladı. Haklı veya haksız nedenlerle başlayan tartışmaların şiddet olaylarıyla sonuçlanma olasılığı yükseldi. Kanun ve kolluk kuvvetlerinin gerekli-gereksiz her anlaşmazlığa dahil edilmesiyle aile birliğini bozan, geriye dönüşü olmadığı gibi şiddeti arttıran süreçler yaşandı.

Aile birliğine zararlı ve yıkıcı geleneklerin doğması:

Evlilik ve aile kurmaya yönelik kararın alınmasından itibaren, daha ilk teklif aşamasında başlayan aşırı maddiyatçı, gösterişçi ve zorlayıcı kapitalist gelenekler yüzünden şiddetin temelleri farkında olmadan atılmaktadır. Evlilik teklif ederken armağan edilen yüzükle başlayan ve her aşamasında yüksek maliyetli kalıplar içinde uyulmasına zorlanan harcamaların erkeklere olan maliyeti 150-200 bin TL civarından başlayıp yukarılara doğru anormal rakamlara çıkabilmektedir.

En mütevazi ailelerde bile dünür-çevre baskısıyla girilen borçlar yeni evli çiftlerin kabusuna dönüşmektedir. Evlenirken bu kadar aşırı harcama yapmak zorunda kalan erkeklerin, kadınlara olan bakışı değişmekte, kadınları bir emanet yerine satın alınan bir mal gibi görme, neden oldukları masraf ve borçlar yüzünden gizli öfke beslenmektedir.

Bu kadar masraf ve borç yükü altında huzurlu bir aile hayatı kurmak çok zor olduğundan, her tartışma kavga ve şiddet olaylarına gebe gelmektedir.

Aşırı maddiyatçı gelenekler ve zorlayıcı şartlar yüzünden evlilik tarihleri mümkün mertebe ötelenmekte, normal aile yaşantısı yerine gayrı meşru nikahsız birliktelikler daha çok tercih edilmeye başlanmaktadır. Evlilik yaş ortalamasının yükselmesi ve evlenme oranlarının düşmesinde önemli bir neden de bu maddi aşırılıklardır.

Aile düşmanı sözleşme ve yasaların hayatı kuşatması:

Kadın ve erkek ilişkilerini etkileyen yasa ve sözleşmelerin hemen hepsinde bulunan ortak özellikler şunlardır:

– Kadının ve erkeğin toplumsal rollerini belirleyen bütün dini ve kültürel değerleri düşman ve kaldırılması gerekli kötülüklerden saymak.

– Ailenin ve toplumun yönetiminde doğal lider olan erkeklerin bütün manevra alanlarını ve yetkilerini ellerinden alarak fiilen etkisiz elemanlara dönüştürmek. Bütün erkekleri doğuştan sapık ve potansiyel katil gibi görerek baştan suçlu ilan eden dengesiz ve haksız bir hukuk düzeni kurmak. Erkeklere yasaların öngördüğü en ağır tedbir ve hapis cezalarını en kısa zamanda uygulamak. Buna karşın, ezilen ve hor görülen kadınlara insan üstü ilahi bir değer vererek tabulaşan kutsal varlıklara dönüştürmek. Erkekleri cezalandırmak için delil aranmaksızın kadın beyanını yeterli görmek. Kadınlar cinayet bile işlese, bir yolunu bularak makul ve mecbur gösterip en kısa sürede beraatlarını veya tahliyelerini sağlamak.

Türkiye’de en hafif dereceli tartışma veya anlaşmazlık nedeniyle de olsa yolu adliye koridorlarına düşen erkeklerin neredeyse tamamı, yukarıda açıklanan gerçeklerle yüzleşmek zorundadır!

Diğer erkeklerse henüz hangi denizde ve şartlarda yaşadığını bilmeyen saf balıklar gibidir. Feminist adaletin telli ve dikenli kollarıyla henüz müşerref olmamaları, sorunsuz yaşayan erkeklerin güvende olduklarını göstermez. Bu durum tıpkı her sağlıklı kişinin bir engelli adayı olması gibi belirsiz ve kesinleşebilecek bir ihtimaldir sadece! O yüzden diyoruz ki Türkiye’deki erkeklerin hiç birisinin maddi ve manevi varlığı, onuru ve şerefi güvenlik garantisinde değildir. Bir suçlamaya, bir iftiraya bağlı ince iplikle tutulmuştur.

Tek taraflı çocuk velayeti, bir türlü bitmeyen boşanma davaları, TCK ve 6284 yasasına dayanarak yapılan iftira beyanları, yıllarca süren tedbir nafakaları bitince de ölene kadar ucu bucaksız bağlanan süresiz ve düzenli artan nafaka mahkumiyetleri, masrafları üstlenen taraf erkekler olduğu halde, kadınlarda haksız zenginleşmeye yol açan mal paylaşımı, takıların tek taraflı paylaşımı ve ağır tazminat

yüklerinin erkeklere bırakılması, çocuklarıyla yeterli vakit geçirmesine isin verilmediği gibi, EYS (Ebeveyni Yabancılaştırma Sendromu) ile kendilerine karşı kışkırtılmasının çöküntüsünü yaşayan erkekler, adeta şiddete başvurmaları için özel olarak dürtülmekte ve tahrik edilmektedir.

Haksız ve dengesiz kararlarla, kendisini aldatarak rezil rüsva eden eski hanımlarına nafaka ödemeye mahkum edilen, işsiz veya engelli olsa da bu mahkûmiyeti kaldırılmayan, yeni bir yuva kurduğunda karısının ve çocuklarının rızkını artık dini ve resmi bir bağı kalmadığı el olmuş eski karısına vermek zorunda bırakılan erkeğin yaşadığı her gün bir cinnet olayıyla kararma tehlikesindedir.

TMK 364.maddesinde var olan aile yardımı nafakasını işletmeyen adli ve idari makamların, boşandıktan sonra fakirliğe düştüğü söylenen kadınların bakım yükümlülüğünü sadece eski kocalarına yıkmaları resmen sosyal devlet görevinin ve sorumluluğunun savsaklanmasıdır. Kişiler devletten güçlü değildir. Her insanın bir ailesi vardır veya olması beklenir. Dara düşen insanların geçiminde sorumluluk önceliği kanunda olduğu gibi aile üyelerinde, ailesi olmadığında veya yetersiz kaldığında ise devlet üzerindedir. Bu haksız ve dengesiz yaklaşımlar da birer şiddet nedenine dönüşmektedir.

Erkeklerin hanımlarıyla iletişimi ve sevişmeyi bilmeyişi:

Yüce Allah, kadını ve erkeği yaratırken cinsel lezzetler ve ihtiyaçlar konusunda haşa eksik veya gereksiz bir şey bırakmamıştır. Erkeklerin şehvet duygusu yoğun ve baskın ihtiyaç olmakla beraber, kadınların da çok güçlü ve derin cinsel lezzet yaşama donanımları ve kabiliyetleri vardır. Aralarındaki en önemli fark cinsel dürtülerini yönetebilme becerisidir. Erkeklerin talepkârlığı, kadınların kontrol yetenekleri yanlış anlaşılarak, cinselliğin tek taraflı bir alış-veriş gibi algılanmasına ve yaşanmasına neden olmaktadır.

Cinsellik de tıpkı iletişim gibi en alt seviyeden başlayıp gelişebilen ve öğrenilebilen bir süreçtir. Evlilik içinde cinselliği öğretme ve geliştirme konusunda esas görev erkeğindir. Erkeklerin, kadınlarını tanımaları, mutlu oldukları cinsel davranışları öğrenerek bu yönde saygılı ve özverili davranmaları, kadınların da en az kendileri kadar mutlu olabilecekleri nitelikli, kaliteli ve sağlıklı beraberlikleri yaşatmaları gerekir.

Eğer bir evlilikte cinsellik kadınlar için, sadece erkek istediğinde mecburen katlanılan zorunlu bir görev ve bazen de eziyete dönüşmüş ise, erkek sevişmeyi bilmiyor ve bilmediği için karısına sevdirmeyi de beceremiyor demektir! Savsaklanan ve sırf kocanın hatırı için idareten yapılan sevişmelerden sonra kadınların duygu ve düşüncelerinin olumlu yönde gelişmesi mümkün değildir. Mutlu olmayan kadınların idare esnekliği ile birlikte mutlu etme çabası da azalır. Halbuki kadın ve erkeğin normal hayatta karşılayamadığı tek meşru ihtiyacı cinselliktir. Cinselliğin hayal kırıklığına dönüştüğü evliliklerin uzun sürmesi beklenemez.

Müslüman erkekler açısından, kendilerine yeterince itaat ve iyilik göstermeyen kadınlarına, Nisa Suresi 34. ayetinde belirtilen uyarı cezası olarak, yataklarını ayırmalarının etkili olabilmesi için önce cinselliğin kadınlar açısından da vazgeçilemez bir güzellik olduğunun hissettirilmesi gerekir! Karısına cinselliği sevdiremeyen ve kendisini arzulatmayı beceremeyen bir erkek isterse bir ay ayrı yatsın çokta etkilemez ki! Hatta içinden oh be kurtuldum gereksiz yere eziyetinden bile denebilir!

Kaliteli ve tutkulu bir cinsel hayatın yolu, karı-koca arasında kaliteli iletişimden geçer! Birbirini anlamayan, yeterince tanımayan, sevildiğini hissetmeyen ve hissettiremeyen insanlar mutluca sevişebilir mi?

Kadınların en önemli cinsel organı beynidir! Erkekler önce kadın beynini mutlu etmeyi başarabilmelidir. Sevişmeyi mekanik ve acele geçiştirilen bir eylem gibi gören erkekler, koca bir gölün kıyısında susuzluktan bayılan bahtsız ve beceriksiz insanlar gibi hissedebilecekleri güzelliklerden bihaber

yaşarlar. Her erkeğin hanımını iyi tanıması, konuşması ve konuşturması, cinsel mutluluk için cesaret vererek taleplerini iletebilmesini sağlaması ve mümkün mertebe bunları karşılaması gerekir. Cinsellik iki kişilik bir takım oyunudur. Başarı ve yüksek performans için iki tarafında gönüllü katılımı şarttır.

İletişim kurmada zorlanan, sevişmeyi bilmeyen veya pornografiyi kendisine örnek alarak davranan erkekler, cinsel gerilimden kendilerini ve hanımlarını koruyamadıkları için, sürekli sıkıntılı ve mutsuz bir ruh hali içinde, şiddet olaylarına hazır durumda gezerler. Sağlıklı bir cinsel hayatı olan kadın ve erkeklerin durumunu, birlikte çalıştıkları iş arkadaşları bile anlayıp tahmin edebilirler!

Sonuç

Kadın ve erkek özelinde yaşanan şiddet olaylarının bazı önemli nedenlerini yukarıda izah etmeye çalıştım. Elbette eksik kalan veya daha ayrıntılı işlenmesi gereken kısımlar da vardır. Genel olarak şiddetin hayatımızdaki yerinin azalabilmesi için; sağlıklı ve mutlu aile yuvalarında yetişmiş nesillere, dini ve kültürel değerleri aktarabilen sözde değil, özde Milli Eğitim sistemine ve uygulayıcılarına, cinsiyetçi bölücülüğe neden olmayan ve insanlardaki adalet duygusunu yıpratmayan sağlam bir adalet sistemine, evlilik öncesinde yeterli bilgi ve beceriyle donanmış gençlerin evlenmesine izin verilmesine, evlilik sonrasında yaşanabilecek sorunlar için çok yönlü danışmanlık ve destekleme hizmetlerinin sunulmasına, ekonomik şartların insani ihtiyaçları karşılayabilecek şekilde düzeltilmesine ve kaynakların adilce paylaşımına ihtiyaç vardır.

Hayırlı ve faydalı olması temennilerimle dikkatinize sunarım.